

## عنوان مقاله:

تاسیس نظام های دنیوی در صدر اسلام و نقد انگاره آخرت گرایی دین اسلام (مطالعه موردی تاسیس نظام آموزشی)

## محل انتشار:

پژوهشنامه تاریخ تمدن اسلامی، دوره 55، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

## نویسندگان:

فریبا پات - گروه تاریخ فرهنگ و تمدن اسلامی و عضو گروه پژوهشی مطالعات شبه قاره هند دانشکده الهیات، دانشگاه الزهرا، تهران،  
ایران

زهرا صرفی - گروه علوم قرآن و حدیث، دانشکده الهیات، دانشگاه الزهرا، تهران، ایران

## خلاصه مقاله:

شماری از مستشرقان در آثار خود، ضمن بررسی تاریخ صدر اسلام این ادعا را طرح کرده اند که اسلام دینی آخرت گرا و به تاسیس نهادهای دنیوی بی اعتنا بوده است. این پژوهش با روش توصیفی - تحلیلی و اتکای بر شواهد و مستندات گوناگون، تلاش دارد تا مسئله توجه به تاسیس نهادهای دنیوی را در صدر اسلام بررسی نماید. از این رو، برای دستیابی به این هدف، به طور ویژه تاسیس نظام آموزشی در صدر اسلام را مطالعه نموده است. یافته های پژوهش حاضر نشان داد که استدلال تاریخی به سود این ادعاست که رسول خدا(ص) در عصر خود، نظامی آموزشی را بنا نهاد. عوامل مختلفی در تاسیس این نظام آموزشی موثر بوده است که مهم ترین آن، خصلت اسلام به عنوان دینی که پیروان خود را به بهره مندی از دنیا بر محور توحید و عبودیت امر کرده است و دیگر اینکه، پیامبر(ص) برای آموزش اسلام به تازه گروندگان، مجاهدت بسیار نمود و به این آموزش جهت بخشید.

## کلمات کلیدی:

اسلام آخرت گرا، اسلام جامع گرا، مستشرقان، نظام آموزشی، نهادهای دنیوی

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1892789>

